

Život Panny Marie (I): Neposkvrněné Početí

U příležitosti Mariánského roku v Opus Dei začínáme řadu textů o životě Panny Marie. První řada pojednává o Neposkvrněném Početí Panny Marie.

14.03.2010

Dějiny člověka na zemi jsou dějinami Božího milosrdenství. Od věčnosti 'si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a

neposkvrnění v lásce' (Ef 1,4). Ale na popud ďábla se Adam a Eva postavili proti Božímu plánu, když jim otec lži našeptal: 'Budete jako Bůh znát dobré i zlé' (Gn 3,5). A poslechli ho. Ničím nechtěli být zavázáni Boží lásce. Snažili se svými vlastními silami dosáhnout štěstí, ke kterému byli pouze povoláni.

Ale Bůh se k lidstvu neobrátil zády. Od věčnosti, ve své nekonečné moudrosti a lásce a předvídajíc zneužití svobody lidmi, se rozhodl, že bude jedním z nás skrze Vtělené Slovo, druhou osobu Svaté Trojice. Proto obracejíc se k satanu, který v podobě hada svedl Adama a Evu, pohrozil mu: 'Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její' (Gn 3,15). Je to první zpráva o vykoupení, ve které se vynořuje postava Ženy, potomkyně Evy, která bude Matkou Vykupitele, a která s jeho pomocí rozdrtí hlavu pekelného hada. Hned při prvotním

hříchu zasvitne světlo naděje
lidskému rodu.

Začala se tak plnit inspirovaná slova,
- napsaná mnoho století předtím, než
Panna přišla na svět - jež liturgie
vkládá do úst Marii z Nazareta.

'Hospodin mě vlastnil jako počátek
své cesty, dříve než co konal
odedávna. Od věků jsem ustanovena,
od počátku, od pravěku země. Ještě
nebyly propastné tůně, když jsem se
zrodila, ještě nebyly prameny
vodami obtěžkány. Když ještě byly
hory ponořeny, před pahorky jsem se
narodila. Ještě než učinil zemi a
všechno kolem a první hroudy
pevniny.' (Př 8,22-26)

Vykoupení světa začalo už od
počátku. Potom pomalu, inspirování
Duchem Svatým, odhalovali proroci
jednotlivé črty této Adamovy dcery,
kterou Bůh - v očekávání zásluh
Krista, Vykupitele celého lidského
rodu - uchrání prvotního hříchu i

všech hříchů osobních a naplní ji milostí, aby se stala důstojnou Matkou Vtěleného Slova.

Ona je 'dívka, která počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel' (Iz 7,14). Je předznamenána v Juditě, hrdince židovského lidu, která dosáhla vítězství nad mocným nepřítelem, vždyť k Ní směřuje tato chvála: 'Tys povznesením Jeruzaléma, tys velkou chloubou Izraele, tys velkou pýchou našeho pokolení... Buď požehnána od Hospodina, Všemohoucího, na věčné časy.' (Júd 15,9-10)

Unesení krásou Marie, křesťané ji chválí všemi možnými způsoby, které církve zachycuje v liturgii: 'zahrada uzavřená, lilie mezi trním, zapečetěný pramen, brána nebeská, vítězná věž nad pekelným drakem, slastný ráj vysazený Bohem, hvězda trosečníků, Matka nejčistší...'

J. A. Loarte

Hlas Magisteria

Nevýslovný Bůh si již od prvopočátku a přede všemi věky vyvolil a určil pro svého jednorozeného Syna Matku, z níž měl na sebe vzít lidské tělo a v blažené plnosti času se také narodit jednorozený Boží Syn. Jí Bůh prokázal tak nesmírnou lásku jako žádnému jinému ze svých tvorů, a tak v ní našla jeho vůle obzvláštní zalíbení, proto ji také podivuhodně štědře obdařil - více než všechny andělské duchy a světice - všemi možnými nebeskými dary pocházejícími z pokladnice jeho božství, aby tak byla vždy zcela prosta jakékoli poskvrny hříchu, celá krásná a dokonalá a aby v sobě měla takovou plnost nevinnosti a svatosti, která v těch, kdo stojí pod Bohem, nemá obdoby a již nikdo kromě Boha není s to pochopit.

Bylo bezpochyby vhodné, aby zářila vždy jasem dokonalé svatosti, aby byla zcela nedotčena poskvrnou dědičné viny a aby přinesla dokonalé vítězství nad starým hadem tak ctihodná Matka, jíž se Bůh Otec rozhodl dát svého jediného Syna, kterého plodí ze svého srdce jako sobě rovného a jehož miluje jako sebe. Jí se tedy rozhodl Bůh Otec dát svého jediného Syna takovým způsobem, aby jeden a tentýž Boží Syn byl podle přirozenosti zároveň Synem Boha Otce i Panny, kterou si sám Syn vyvolil za svou pravou tělesnou Matku a v níž chtěl Duch svatý způsobit, aby v ní byl počat a z ní se narodil ten, z něhož on sám vychází.

Otcům a církevním autorům neuniklo, že archanděl Gabriel, když přinášel blažené Panně zvěst o její svrchované důstojnosti Matky Boží, ji podle Božího nařízení nazval „Milostiplná“. Proto tito otcové a

církevní autoři učili, že tento zvláštní a slavnostní pozdrav, který do té doby nebyl nikdy použit, ukazoval na to, že Matka Boží je nositelkou všech Božích milostí a že je ozdobena všemi charizmaty Ducha svatého.

Ze všech těchto výkladů jasně vyplývá společné přesvědčení otců: Slavná Panna, v níž vykonal velké věci ten, který je mocný, je prozářena takovou přemírou nebeských darů, takovou plností milosti a takovou nevinností, že je nevýslovným Božím divem, ba spíše vyvrcholením všech Božích zázraků, a proto je důstojnou Matkou Boží. Je tedy postavena, nakolik je to jen pro tvora možné, nejblíže Bohu a stala se větší, než mohou vypovědět veškeré chvály lidí a andělů.

Proto kvůli cti svaté a nerozdělené Trojice, kvůli důstojnosti a výsadě Panny a Matky Boží, kvůli zvelebení katolické víry, kvůli vzrůstu

křesťanského náboženství, s autoritou našeho Pána Ježíše Krista, blažených apoštolů Petra a Pavla, i naší autoritou vyhlášíme, prohlašujeme a definujeme: Nauka, podle níž blažená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí, díky zvláštní milosti a výsadě ze strany všemohoucího Boha, s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, je zjevena Bohem, a proto ji musí všichni věřící pevně a trvale věřit.

Blahoslavený Pius IX., bula Ineffabilis Deus, 8.12.1854, vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí Panny Marie.

Hlas světců

Je to tajemství lásky. Lidský rozum to není schopen zcela pochopit. Pouze víra dává tušit, jak mohl být nějaký lidský tvor pozvednut k tak velké důstojnosti, až se stává láskyplným zdrojem potěšení Nejsvětější Trojice.

Víme, že je to tajemství, ale když se jedná o naši Matku, budeme se snažit o hlubší pochopení - lze-li vůbec takto mluvit - než u ostatních pravd víry.

Podobně argumentovali často teologové ve snaze alespoň trochu osvětlit význam tolika milostí, kterými je Maria obdařena a které vrcholí jejím nanebevzetím. Říkají. *Bylo záhodno. Bůh to tak mohl udělat a posléze to i udělal.* Je to nejlepší vysvětlení toho, proč Bůh poskytl své Matce od prvního okamžiku jejího neposkvrněného početí všechny výsady. Byla osvobozena z moci satana, je celá krásná - tota pulchra! - čistá, neposkvrněná na duši i na těle.

Svatý Josemaría, Jít s Kristem, č. 171

Jak mají lidé rádi, když se jim připomíná jejich příbuzenství se slavnými osobnostmi v literatuře, v politice, v armádě, v církvi!...

Zpívej u nohou neposkvrněné Panny
tento hymnus: „Zdrávas Maria dcero
Boha Otce, zdrávas Maria, Matko
Boha Syna, zdrávas Maria,
snoubenko Boha Ducha svatého...“
Větší než ty je pouze Bůh!

Svatý Josemaría, Cesta č. 496

Možná si někdo z vás teď pomyslí, že si člověk ve všední den, v běžných životních starostech nemůže uchovat čisté srdce jako Naše Paní. Chtěl bych, abyste se trochu zamysleli. Co vždycky hledáme, byť neúmyslně, ve všem, co konáme? Když nás vede láska k Bohu a poctivě pracujeme, hledáme to, co je dobré, čisté, to, co přináší klid svědomí a štěstí srdce. A že se dopouštíme chyb? Jistě, ale uznat tyto chyby znamená jasněji vidět, že nás cíl je nepomíjivé, hluboké, klidné štěstí, lidské i nadpřirozené.

Jeden člověk už zde na zemi takového štěstí dosáhl: naše

nejsvětější Matka, Maria, která je mistrovským Božím dílem. Žije a ochraňuje nás, je u Otce a Syna i Ducha svatého se svým tělem i duší. Je to ona, která se narodila v Palestině, ona, která se od dětství odevzdala Bohu, která přijala poselství archanděla Gabriela, která porodila našeho Spasitele, která s ním stála pod křížem.

V ní jsou uskutečněny všechny ideály. Nesmíme se však domnívat, že její vznešenost a velikost ji činí pro nás nedosažitelnou a vzdálenou. Ona je plná milosti, vší dokonalosti a Matkou. U Boha nám vymůže to, oč ho prosíme, jako Matka nám to přece může dát. A také jako Matka chápe naše slabosti a má pro ně porozumění, povzbuzuje nás a omlouvá, usnadňuje nám cestu, vždy má po ruce lék, i když se zdá, že už nic nemůže pomoci.

Svatý Josemaría, Boží přítel, č. 292

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-i-neposkvrnene-poceti/>
(14.03.2026)